

ת"פ (ירושלים) 60211-02-24 - מדינת ישראל נ' איברהים חמדאן

ת"פ (ירושלים) 60211-02-24 - מדינת ישראל נ' איברהים חמדאן מוחזוי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 60211-02-24

מדינת ישראל

נ ג ד

איברהים חמדאן

ע"י ב"כ עו"ד אכרם חילחל, בדריה עותמאן

בית המשפט המוחזוי בירושלים

[15.09.2024]

כבוד השופט מרדכי כדורי

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הצתה בצוותא, לפי סעיף 448(א) רישא בצוירוף סעיף 29 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש, למעט הסכמה לפיה הצדדים יבקשו מבית המשפט להטיל על הנאשם, בין היתר, עונש מאסר על תנאי לעבירה של אוומים.

תמצית עובדות כתוב האישום המתוקן:

3. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם הועסק על ידי איברהים סלמה (להלן, לשם הנוחות: "המתלון") החל מחודש ינואר 2024. המתלון שילם לנאשם מוקדמה בסך 4,000 ₪ בעברו עובודתו. אולם הנאשם סיים את

העסקתו אצל המתלון, לפני השלים את סך שעות העבודה הנדרש בעברו המוקדמה הכספי שקיבל.

4. ביום 12/2/2024 בשעה 21:00 לערך, המתלון התקשר לנאשם ודרש לקבל את כספו בחזרה. במהלך השיחה

השנתיים קיללו זה את זה. לבסוף הנאשם הפטיר כלפי המתלון: "חכה אני בא" ווניתק את השיחה.

5. במועד שבו ידוע במדויק, הנאשם החligt לידות בקבוקי תבערה לעבר חצר ביתו של המתלון. לצורך כך,

במהלך אותו היום בשעה 23:27 לערך, הנאשם חבר לאדם נוסף שזהותו אינה ידועה (להלן: "השותף"), והשנים

נסעו ברכבו של הנאשם לבתו של המתלון, כשהם מצוידים בבקבוקי תבערה.

6. בסמוך לביתו של המתלוון הנאשם והשותף ירדו מהרכב, כשבידו של כל אחד מהם בקבוק התבURAה, וכשהם חובשים כוביי קפוץ'ן. הנאשם העביר לשותף אמצעי הצתה, השותף הצית את בקבוק התבURAה שהיא בידו והחזר את אמצעי הצתה לנאים. לאחר מכן, הנאשם הצית את בקבוק התבURAה שהיא בידו, והשניים ידו את בקבוק התבURAה הבוערים שהיו בידיהם לעבר החזר האחורי של הבניין של המתלוון (להלן: "החזר").
7. כתוצאה לכך פרצה דלקה בחזר, שכובתה בחולוף מספר דקות על ידי שכנו של המתלוון - קטין ליד 17/8/2007.
8. בנוסף, ביום 13/2/2024, במהלך עימות שנערכ בין הנאשם לבן אביו, הנאשם הפטיר לעורר עורר העימות, "איןעל דינק" וכן "עוד מילה אחת אתה תראה ממני משה".
- הראיות לעונש:
9. לא הוגש ראיות לעונש מטעם הצדדים.
10. שירות המבחן סקר את נסיבותו האישיות, המשפחתית וחינוכיות של הנאשם. שירות המבחן ציין כי הנאשם צער בן 19, רווק, סיימ 12 שנות לימוד, עבד במע"צ מספר חודשים עד למצוורו.
11. בתסקרי נמננו גורמי סיכון להישנות מעורבות עברינית מצד הנאשם: נסיבות אישיות העומדות ברקע לתחשתו כי עליו לחזק את דימויו בעיניו סביבתו, בגין הוא עשוי לפעול בצורה תוקפנית, אלימה ופורצת גבולות; קשייו לבחון את השלכות מעשיו ואת הסיכון הנש�� מهما; קשייו להפיק לקחים מעשי, כעולה מכך שחרף היותו תחת הליך בשירות המבחן לנוער עבר עבירות נוספת.
12. גורמי סיכון לשיקום ולהימנע מההתנהגות עברינית נמנעו: הערכת שירות המבחן כי לנאים כוחות לתפקיד; הפנתמו את בעיית התנהלותו כתוצאה מההילך המשפטי המתנהל נגדו וממצוורו; השתלבו בתוכניות חינוך במהלך מצרו, שסייעו לו לקבל אחריות ראשונית; הרושם כי הוא מגויס לרכוש כלים להתמודד עם כעסיו ולהימנע מעשי עבירה בהמשך.
13. לאור כל האמור, ולנוחה: חומרת המעשים; הקשי של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו; צמצומו את חומרתם ואת פוטנציאל הפגיעה שלהם, שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בקהילה.
- הטייעונים לעונש:

תמצית טיעוני המאשימה:

14. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם נע בין 24 חודשים מאסר בפועל וביקשה להטיל עליו עונש מאסר בפועל במשך 30 חודשים, מאסר על תנאי ופיזי למTELONI.
15. המאשימה הדגישה, כי הנאשם פעל לאחר תכנון מוקדם. לטענתה, מעשה העבירה פגע בתחום הביטחון של המתلون ושל הדרים בבניין וברחוב, וגרם להפרת הסדר הציבורי ולנזק לרשות הצלולת. המאשימה צינה את חומרתה של עבירת הרצפה, את העונש המרבי שנקבע בצדה, את הנזקים החמורים העולמים להוגם כתוצאה מההתפשטות האש ואת העובדה של הנאשם לשוטף לא הייתה שליטה על האש לאחר שיידו אט בקבוקי התבערה.
16. המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את הودאותו, גילו הצעיר ועברית הפלילי הנקי. לחובתו זקפה את הימנוותו מלאה בחוורת העבירה ולקבל עליו אחריות מלאה למשעו.

תמצית טיעוני הגנה:

17. הגנה טענה כי מתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם נע בין שישה חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשים מאסר בפועל, וכי העונש המתאים לנאים עומד בתחום העונשה. הגנה ביקשה להסתפק בתקופת מעטו של הנאשם, כחמשה חודשים וחצי במועד הטיעונים לעונש, ולהימנע מלהטיל עליו קנס או פיזי למTELONI.
18. לעומת הגנה, בקרה זה מדובר בהצתה ברף החומרה הנמוך ביותר האפשרי. לטענתה, בקבוקי התבערה ידו לעבר שטח כורכר מרוחק מבתיים וריק מבניינים ומרכזו. בנסיבות אלה, לא היה במשעו של הנאשם כדי להעמיד בסיכון כלשהו רכוש או חי אדם. זאת בניגוד לניסיונות שנדרנו בפסיכה אליה המאשימה הפנטה, בהם הצתה נעשתה "כמעט בתוך מבנים", כלשונה, גרמה בפועל לנזק לרכוש, וסיכון חי אדם. לטענת הסגנור, הנאשם לא התכוון לגרום לנזק או לפגוע בחי אדם, אלא להפחיד את המתلون ולאיים עליו, לאחר שהמתلون איים על הנאשם וגידף את אמו.
19. הסגנור פירט כי הנאשם צער כבן 19, נעדך הרשותות קודמות, הודה במיחס לו וחסך זמן שיפוטי. לטענתו, הנאשם קיבל אחריות על משעו והביע חרטה.
20. הגנה חזרה וטענה כי הדלקה שפרצה לא גרמה כל נזק, לא לרכוש פרטי ולא לרכוש ציבורי. لكن, כך טענה, אין מקום לפסק פיזי למTELONI.
21. בדבריו לבית המשפט הנאשם התנצל על מעשיו, טען שככל בן אדם טועה ומסר כי הוא מעוניין ללמידה ולחיות חיים טובים מחוץ לכלא.

דין ומסקנות:

העובדות שישמשו תשתיית לגזר הדין:

22. בפתח הדברים ראוי לשוב ולזהcir, כי הودאה בעובדות כתוב האישום פירושה שאליה העובדות שישמשו תשתיית לגזר הדין שייגזר. בית המשפט לא יתחשב בעובדות או בנסיבות שנטענו בפרש העונש, שלא בכללו בכתב האישום המקורי (ע"פ 4215/18 ח'טיב נ' מדינת ישראל, 8/7/2018; ע"פ 1548/17 זיינב נ' מדינת ישראל, 9/8/2017; ע"פ 5677/11 רג'אח נ' מדינת ישראל, 6/7/2009; ע"פ 8888/07 פלוני נ' מדינת ישראל, 7/6/2005; ע"פ 8314/03 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/6/2012; ע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלונית, 14/5/2015; רע"פ 1931/15 מוססקו נ' מדינת ישראל, 26/3/2015; רע"פ 3636/23 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל, 16/5/2023).

23. בהתאם לכך, לא ניתן לקבל את טענה ההגנה בטיעוניה לעונש, לפיו הנאשם והשותף ידו את בקבוקי התבערה בעבר שטח כורכר ריק מבניינים ומרקוש ומרוחק מבתים. העובדה שתשמש תשתיית לגזר הדין היא זו שציינה בכתב האישום המקורי, לפיה בקבוקי התבערה יודו לעבר החצר האחורי של הבניין של המתלוון. אך גם לא ניתן לקבל את טענה ההגנה, לפיו הנאשם החליט לעboro את העבירה לאחר שהמתלוון איים עליו וגידף את אמו. הרקע למעשה העבירה שיובא בחשבון הוא זה המפורט בכתב האישום המקורי, כמפורט לעיל.

24. ההחלטה עומדת וחזרה ועמדה על חומרתה של עבירות הוצאה, הנובעת מהסיפור הרב הטמון בה לנפש ולרכוש, ומהמסורת העבריתני, האלים ומטייל המורה, שהוא משדרת כלפי נפגע העבירה וככלפי הציבור בכללותו. כפי שנפסק: "רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה היתה של עבירות הוצאה, שתחלילתה ידועה "ואחריתה מי ישורה", שכן מנהגה של האש להתפשט מבלי יכולת שליטה תוך גרים נזקים ואף סיכון חי אדם... הוצאה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינגרנטית הבלתייה בה, אלא גם בשל המסר העברינו האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל איימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור... לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא הייתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בני אדם".
(ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, פסקה 2(3,8/11/2012))

וכן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של העבירה ועל הסיכון הגלום בה "שראשיתה ידוע, אולם כיצד תפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו..." על עבירה זו נאמר: "...ראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שעריר מוגות"... לפיכך, עבירת ההצתה מחיבת בדרך כלל השთ עונש מאסר בפועל ובהתקיים קבע המחוקק לצידה עונש חמוץ".

(ע"פ 3116/13 קובלאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9, 15/10/2013)

25. הנואם פגע במעשו בערכיהם המוגנים האמורים בצורה ממשית. הוא שיזם את מעשה העבירה, חבר לצורך כך לשוטף, נסע ברכבו לזרה יחד עם השוטף, כשהם מצודים בקבוקי תבערה, והוציא לפועל את כוונתו יחד עם השוטף, כשהם חובשים כובעים.

26. ידי בקבוקי תבערה עבר חצר אחורי של בניין בשעת לילה מאוחרת, כאשר אנשים שוהים בבתייהם ונמים את שנاتهم, מסכנת את חייהם ו גופם של דיירים הבניין, את רוכשם ואת יתר המתגוררים באזור. אכן, יש בסיס לסבירה כי הסכנה הנובעת מידי בקבוק תבערה לעבר חצר אחוריות פחותה מזו הטמונה בידי בקבוק תבערה אל עבר בניין המוגנים גופו. ברם, לאחר שהנאום והשוטף ידו את בקבוקי התבערה, האש לא סרה למרותם ולא הייתה נתונה לשיטitem. לאמן הנמנע אפוא שאלמלא עלה בידו של שכנו של המתлонן לכבות את האש כעbor מספר דקות, היה בכוחה להתפסת לעבר בניין המוגנים הסמוך. כעולה מכתב האישום, בפועל לא נגרמו נזקים לגוף או לרकוש כתוצאה מהתקלות בקבוקי התבערה.

27. על מנת לעמוד על מדיניות הנהוגה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:
א. ע"פ 700/20 אבו שקראה נ' מדינת ישראל, 21/7/2020: המערער הורשע בעבירה של הצתה. בתגובה לתקיפתו בשטח של קיוסק על ידי אדם שהזמין לא ידועה, המערער שפר בנזק על טריס מתכת של הקיוסק והציגו. למרבה המזל, הצתה לא גרמה לנזק רב לרकוש ולא סיכנה איש. בית המשפט המוחזק קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, וגורר על המערער 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור,

טור שקבע כי העונש נושא לקולה בהתחשב במידיניות הענישה הנהוגת.
ב. ע"פ 8435/17 נפתלי נ' מדינת ישראל, 7/4/2019: ערעור שהגיש נאים שהורשע בעבירה של הצתה. המערער הגיע עם אדם נוסף למתחם חנייה מבודד בו הייתה מכוניתו של מי שנחсад בעינוי כי קיים קשר רומנטי עם גרוותה. המערער שפר על המכונית נזול דליק והציג בה אש שגרמה לה נזק כבד. בית המשפט המוחזק קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שמונה וחמש שנים מאסר בפועל לבין 22 חודשים מאסר, הטיל על המערער עונש מאסר למשך עשרה חודשים והפעיל באופן מצטבר עונש מאסר מוותנה למשך שישה חודשים שהיה תלוי לעומת זאת. הערעור על העונש נדחה. עם זאת, בשל נסיבות אישיות ובריאותיות וכן ניצני חיובי, נקבע כי עונש המאסר המותנה יופעל בחופף.

ג. ע"פ 510/22 טויטו נ' מדינת ישראל, 27/12/2022: המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של הוצאה ושיבוש הליכי משפט. על רקע סכסוך שכנים, המערער הדליק נפצים והשליכם לחצר שכנו. כתוצאה לכך התלקחה אש והתפשטה לבניין המגורים, והדים פנו מדרותיהם. לאחר שהמערער הבחן בשרפיה, ביקש מאדם אחר להתקשר לכיבוי האש. למרות שהוא אדם השיב שאין לו טלפון, המערער נמנע מלא התקשרות לכוחות הכיבוי בעצמו. כתוצאה ממשיעיו נגרם נזק כבד לרוכש, אולם לא נגרמו נזקי גופו. בית המשפט המ徇ין קבע מתחם העונש בין 30 ל-48 חודשים מאסר, והשית על המערער 36 חודשים מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש התקבל, אך שונש המאסר בפועל הוועמד על 27 חודשים. הטעם העיקרי לכך היה החשיבות המיוחדת שיש להעניק ליסוד הנפשי בו נאשם מושפע בקביעת מתחם העונש ההולם, והעובדה שבאותו מקרה מדובר היה בסיס לפיזיות ולא של כוונה.

ד. ת"פ (מחוזי ירושלים) 400-11-23 מדינת ישראל נ' חטיב, 2/5/2024: הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירה של נשיאת נשק בנסיבות. הנאשם ידה בקבוק תבערה ממחרך של מטרים ספורים לעבר חומת ביטחון. הבקבוק פגע בסמוך לחומה, התלקח ובער זמן מה. בזרת העבירה לא התגדו מתרפים, לא נכוו כוחות ביטחון ולא היה רכוש שלול היה להיגע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין שמונה וחמשי מאסר בפועל, לבין 24 חודשים מאסר בפועל. ה. ת"פ (מחוזי ירושלים) 64303-01-22 מדינת ישראל נ' חמדאה, 28/9/2022: גזר דין שניית נגד נאשם שיידה בקבוק תבערה לעבר רכב שנחנה מחוץ לביתו של המתלוון, על רקע יוכח בינוימם. בקבוק התבערה הבוער פגע ברכב, גרם לשריטה בו, ולאחר מכן נפל ארצת והתגלגל במורד הרחוב. בקבוק התבערה המשיך לבוער במשך שלוש דקות עד שכבה. הנאשם הורשע בעבירות של "יצור נשק, ניסיון הצתה וחבלה במאידך ברכב". נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 50 חודשים מאסר בפועל. בגזר הדין עמד בית המשפט על כך שבמקרה זה הנאשם הclin את בקבוק התבערה, החביא אותו והמתין לשעת כושר לביצוע המעשה. כמו כן, הנזק עשוי להיות להיגרם כתוצאה מהתלקחות הרכבת, גדול מאוד.

ו. ת"פ (מחוזי חיפה) 66385-03-22 מדינת ישראל נ' זאודה, 10/1/2023: גזר דין שניית בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת ונשיאת נשק, ניסיון הצתה והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם ידה בקבוק תבערה לעבר בית עסק ממחרך של מספר מטרים, במטרה לשלוח בו אש, לאחר שנמנעה כניסה לבית העסק ולאחר שאיים על המאבטח. בקבוק התבערה פגע בקיר המבנה, התנפץ והחל לבוער. בסמוך לאחר מכן האש כבתה. בהמשך לכך, הנאשם אותר בביתו כשהוא מחזיק סמים מסוכנים. נקבע כי מדובר באירוע אחד, שמתחם העונש ההולם בינו לבין 20 חודשים מאסר בפועל לבין 45 חודשים מאסר בפועל. בין השיקולים שпорטו בגזר הדין לצורכי קביעת המתחם נמנו הנימוקים הבאים: העובדה שהנאשם הclin את בקבוק התבערה, הדליק אותו והשליך אותו; הנזק הקשה והחמור שהוא צפוי להיגרם לשוהים בסביבה כתוצאה מהתלקחות בקבוק התבערה; הסכנה שנגרמה לבניין בית העסק ולמבנה סמוכים; והנזק הכלכלי עשוי להיות큽.

28. לאור כל המפורט לעיל בדבר הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות העונישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למשיעו של הנאשם נע בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 27 חודשים מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

29. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בגין מתחם העונשה שנקבע לעיל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הودאותו, שנותנה בשלב מוקדם מאוד של ההליך הפלילי, עוד במסגרת הדיון המוקדם. יש בכך כדי למד שהנאשם מבין שכשל במעשהיו וכןן לשאת בעונש בגיןם, ולתמוך בכך בטענה כי הוא הפנים את הבעייתיות שבהתנהלותו.
30. עוד יש להתחשב בפגיעה שתיגרם לנאשם, מטיב הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו; בגלוי הצעיר; ובעברו הפלילי הנקי.
31. לחובתו של הנאשם עומדת העולה מהטענה, כי הוא נמנע מלקלל אחריות מלאה על מעשיו, עלול לפעול בצורה תוקפנית ומתקשה לבחון את השלכות מעשיו ולהפיק מהם לקחים.
32. בסופו של דבר, אני מוצא לתת משקל רב יותר לשיקולים האמורים לקולה, ולהטיל על הנאשם עונש המצוי בחילקו התחthon של מתחם העונש הולם, גם אם לא ברף התחthon.
33. בכתב האישום לא טוען כי נגרם למתלוון נזק כתוצאה מעשיו של הנאשם. כיוון שכך, יש צדק בעמדת ההגנה, לפיה אין מקום לחיב את הנאשם בפיוצו למתלוון.
- התוצאה:
34. לאור כל האמור לעיל אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:
א. מאסר למשך 14 חודשים, שיימנו החל ממועד מעצרו ביום 13/2/2024.
ב. מאסר למשך שישה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של חטא.
ג. מאסר למשך שלושה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של אויומים.
ד. קנס בסך של 2,000 ₪, שישולם עד ליום 1/1/2025.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 יום מהיום.
ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ד, 15 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.